

סתם מילה כזו 'השקפה'... וזה ידוע עד כמה שהוא היה שלם בכל הדברים האלה. אז אם הדמות שלו תהיה נגד עינינו, - כמו אותו רעיון שהרמ"א אומר שאם אתה בעצמך תתעלה כמה שיותר תהיה לעצמך דמות כל השנה, כך אם היה לך רב כזה שהוא היה השלימות, כמו שכולם ראו, אז **תדע לעצמך את זה כל השנה**. אמנם לא משה רבינו יושב לפניך, זה קשה לך לדמות, אבל את ר' דוב צבי אתה יכול לדמות, אתה הרי מכיר. וכמה זה יכול למנוע.

הנה אנחנו רואים, יוסף הצדיק, היו לו ספיקות אם לעשות משהו או לא לעשות, ו'**דמות דיוקנו של אביו נראתה לו**' (סוטה לו): אבא שלו לא אמר לו כלום, אמנם יש מדרשים אבל לפי פשוטו, הוא לא אמר לו כלום, אבל הוא **כבר ידע מה לעשות**. מדוע? כי אם אבא שלו נמצא פה הוא יודע מה שאבא שלו היה עושה, הוא לא צריך לשאול אותו, **הוא יודע מה הוא היה עושה!**

וכך כל אחד יעשה, אנו עומדים היום לפני היארצייט של ר' דוב צבי, בסוף זמן אמירת ה'קדיש', אז זהו זמן להתעורר גם בענין הזה; **שכל אחד יתאמץ לראות אותו מול העינים**, לא רק עכשיו ביארצייט, אלא כל השנה. כל שאלה שתהיה לו ולא יהיה לו את מי לשאול בדיוק, או מה לברר, - שיקח את דמות דיוקנו של ר' צבי הזה, יסתכל עליו, ואז הוא כבר ידע, **הוא ידע כבר מה לעשות כך או כך**, - אם הוא בן אדם אמיתי, הוא יכול לרמות את עצמו אבל אם הוא אמיתי הוא ידע לעשות כך או כך! זהו הענין.

[נאמר בביהמ"ד 'תלמידי ישיבת גרודנא - מעגלי צדק' בני ברק - ככלות י"א חודש, מוצש"ק כ"ח אלול תשע"ז]

נער ישראל כל ימיו

חז"ל אומרים (ברכות יג.) שלאברהם אבינו אסור לקרוא 'אברם', שמו 'אברהם' עם ה'. ואילו ליעקב אבינו שקיבל שם 'ישראל' מותר לקרוא יעקב, אפשר להמשיך לקרוא לו בשמו, מה ההבדל ביניהם.

התשובה היא, השם 'יעקב' נקרא על שם '**וידו אוחזת בעקב עשו**' (בראשית כ"ה כ"ו), התפקיד שלו היה להתגבר על כל המכשולים, על עשו, להתגבר על הכל, ולהגיע לדרגה גבוהה. זה נקרא 'יעקב', **התפקיד שלו להתקדם, לעקוב**. וממילא גם כשנקרא 'ישראל' - שכבר הגיע לשלימות, עדיין הוא צריך להתקדם הלאה עוד ועוד, **אין סוף לשלימות**.

ובזה אפשר לציין את ראש הישיבה זצ"ל, שכמו שהיה בגיל צעיר עם כל ה'ברעין' של הלימוד, ב'שטייגען', איך לעלות בלימוד, ובמוסר, ובכל הדברים; **עד זקנותו, עד היום האחרון, הוא היה באותה ה'אמביציה' הזאת, באותה הרוח הזאת, באותו המרץ הזה**, מרץ נעורים.

וכמו שכתוב (הושע י"א א') '**כי נער ישראל ואוהבהו**'. הקב"ה אוהב את עם ישראל כי הם כמו נערים, הם לא מזדקנים, הם כמו נערים תמיד שואפים להשיג הישגים. כך ראש הישיבה זצ"ל, כל הימים שלו, גם כשהיה חולה, **כל הזמן רצה עוד ועוד לעלות בתורה**, ביראת שמים, במוסר, בעיון, ובכל הדברים.

וזה צריך לשמש לנו דמות, לזכור אותו, לשמור על המרץ, לזכור את המרץ שלו, עם השאיפות שלו, שהוא מסר את הנפש יומם ולילה על תורה ועל יראת שמים. הקב"ה יעזור **שדמותו תהיה לנגד עינינו**, ונוכל ללמוד ממנו וללכת בדרכיו, ולזכות ג"כ גם לגדלות של תורה וגם לגדלות של יראת שמים.

[נאמר במעמד סיום הש"ס והכנסת ס"ת להיכל ישיבת גרודנא - ככלות השנה, יום ד' כ"ט מרחשון תשע"ז]

החזו"א, עם כל החום, וכל העמקות, וכל העמל, וכל ההשקפה הנכונה, **הכל נשאר ולא זז כלום!** ומי שזכה ללמוד אצלו חובתו להתחזק בזה.

[נאמר עם כלות השבעה בביהמ"ד 'תלמידי ישיבת גרודנא - מעגלי צדק' בני ברק]

שינוי קל מדרך התורה מביא להתפרקות מלאה

נזכיר רק מפרשת השבוע, כתוב (דברים ד' ב' וברש"י) '**לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו**', אסור לגרוע ואסור להוסיף שום דבר על התורה, כגון חמש תפילין, חמש ציציות, צריך לקיים הכל אותו דבר בדיוק.

ובהמשך הפסוק (שם ג') כתוב '**עיניכם הרואות את אשר עשה ה' בבעל פעור, כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו ה' אלוקיך מקרבך**'. מה הקשר בין הדברים, מי שעושה חמש תפילין הוא כמו בעל פעור? הרי בעל פעור זה נקרא התפרקות מלאה. התירוץ הוא, פה אנחנו רואים בפסוקים האלה, **הכי קלה מהתורה**, לא תוסיפו ולא תגרעו, סטייה הכי קלה, **השלב שאחריה הוא התפרקות מלאה!**

כמה צריכים לשמור על זה. והוא ידע, הגאון הצדיק הזה - **הוא ידע להיזהר משינויים קטנטנים**, שאם לא נזהרים בהם, וחושבים 'מה בכך, אז יהיה חמש טוטפות, מה יש'... אבל אם קצת נזוז מהתורה, ממה שקיבלנו מרבותינו, מהמסורת של החינוך, של הלימוד, של הישיבות - מה שצריך להיות שם, אם קצת זזים עם כל מיני לחצים, כל מיני דברים; ההמשך של הפסוק 'עיניכם הרואות', תראו מה יצא מאלה שלא שמעו בדיוק בדיוק בדיוק, '**השמידו ה' אלוקיך מקרבך, חס וחלילה!**' וזה אנחנו צריכים ללמוד, ולאמץ את ההשקפה הזאת והראייה הזאת יומם ולילה.

[נאמר במעמד חנוכת ביהמ"ד 'תלמידי ישיבת גרודנא - מעגלי צדק' מודיעין עילית, יום ג' י"ב אב תשע"ז]

העמדת דמות דיוקנו לנגד עינינו כדוגמא עבורינו

אני רוצה פה להוסיף, אתם למדתם אצל הגאון הצדיק רבי דוב צבי קרלנשטיין זצ"ל, להיזכר בדמות שלו זה יועיל לכם, אנו קרובים לעשי"ת, נאמר ברמ"א שאדם יזהר מפת עכו"ם וכד' בימים אלה. ונשאלת השאלה, הלא אחרי יוה"כ"פ יחזור למנהגו הרגיל, וא"כ מהי התועלת? וי"ל שכאשר הוא מתעלה בימים מסויימים, הוא מתבונן אח"כ בעצמו, וזה מסייע לו להתעלות גם בעתיד. עליכם להתבונן בדמות הגאון המנוח, וכמו שאמרנו, כשאדם מקבל על עצמו להתנהג יותר גבוה, הוא מתבונן אח"כ בדמות של עצמו והיא מאירה לו. אז אם למדו אצל אחד כזה, גאון וצדיק, מיוחד במינו, והכירו אותו, למדו אצלו ושמעו ממנו דברי מוסר ותורה, **והדמות שלו תהיה מול העינים**, כמה זה יכול לעזור.

כתוב בשל"ה (שער האותיות אות צ', צניעות, אות ד') שאדם יחזיק לעצמו תמיד, בכל מה שהוא עושה, כאילו הוא נמצא לפני משה רבינו ושבעים סנהדרין. אם אתה עושה משהו וכולם רואים אותך, תעשה או לא תעשה?... כך הוא יחשוב לעצמו, וזה יהיה לו כבר קנה-מידה איך לחשוב אם כן לעשות או לא לעשות.

מי יכול לדמות לעצמו את משה רבינו... אבל אם יש לכם רב כזה שהלכתם לאורו, והוא חניך לתורה, לאמונה, ולהשקפה, ומה זה השקפה - הכל זה אמונה, כיום קוראים לזה 'השקפה', אבל זה **מצות אמונה, מי שפגום בזה חסר לו באמונה!** זה לא

הועד השבועי מרבינו הגאב"ד שליט"א

אור ליום ו' ג' חשוון תש"פ

"אמת מלכנו - אפס זולתו"

כמה מאות, ואברהם אבינו הבין את העומק של כל הע"ז הללו כמה זה גרוע ולמה זה גרוע, שהם משתחוים להבל וריק הוא הבין את זה עד הסוף, וע"י שיש מי שהבין את האמת הוא הגן על הדור. משא"כ נח - אומר הבית הלוי - הוא היה צריך להיות בתיבה, כי הוא לא יכול להיות יחד עמהם ולהילחם בהם. וכיון שלא היתה עמדה חזקה ומבוססת כנגד הע"ז שלהם ע"י נח, הוא לא היה יכול להגן עליהם, אך אברהם אבינו שיכול היה להתמודד עם זה, לכן היה יכול להגן עליהם. ולכן גם נטל שכר כולם.

רבינו חיים מוואלוז'ין זיע"א, שואל ב"רוח חיים", מה הכוונה ב"אברהם ונטל שכר כולם", וכי היה להם שכר ליטול? ויש אומרים שהכוונה שלכל אחד יש שכר של עולם הבא כשהוא נולד, ואם הוא עושה מה שצריך הוא נטל את השכר הזה, וכיון שהם לא לקחו את שכרם באברהם ונטל שכר כולם. ולהאמור יש לפרש, שכל ע"ז שהייתה ואברהם אבינו הבין וגילה את השקר שבזה, זה שכר חדש והתעלות מחודשת, כי בכל פעם הוא פיתוי חדש, שהיה צריך שטייגען מיוחד בכל ע"ז להבין שזה סותר את ייחוד ד' ועבודתו, ואע"פ שהם הגיעו בכל מיני התחכמויות שזה לא סותר וכו', וזה הכוונה "שכר כולם", כי ככל שרבו הע"ז זכה ליותר שכר, לפי הנסיונות, וזה הביאור של הרוח חיים.

צריך להבין שכל המחשבות והערכים של האנשים בעולם הזה היום, הכל הוא בגדר "איש האדמה"! ואת הסילוף הם עושים בשמחה ומתוך מטרה לכתחילה! ישנם מי שהם בגדר "בעלי תאוות", אך אלו שהם יותר בעלי דעה זה אצלם בגדר עבודה זרה, שהם מעריצים את פיתוח העולם לטובת בני האדם.

כשהתחיל המאבק על הישיבות לגיוס, לפני חמש או שש שנים, אמרו רבים מהחילונים, שאין להם ענין מיוחד שישרתו בצבא דווקא, העיקר להחזיר לחרדים שיהא להם ערך לשירות צבאי, ערך למדינה. בתרבות החילונית, הערך העיקרי הוא האדם עצמו וכלשון החובות הלבבות "עושים בטנם אלוהיהם"! לעבוד את האדם לכל צרכיו, לפתח את העולם, זה הערך העליון ח"ו. לא הקב"ה, לא התורה, אלא לעשות שיהא לאדם יותר קל, נעים יותר, זה העיקר אצלם. וזה כבר בגדר עבודה זרה. כי זה לא סתם תאוות, אלא הם מקדשים את הדבר, כאילו יש בזה משהו רוחני כביכול. ובזה היה גדול כוחו של אברהם אבינו שנטל שכר כולם, שהבין כל דבר מה השקר בו. וכיון שזכה להכיר באפסיות הע"ז, לכן הגן עליהם. וכמו שרואים בסדום שצריך צדיקים כנגד הרשעות, כדי להציל, ואברהם אבינו יכול היה בכוחו להגן על כולם.

ועוד יסוד אמר מרן המשגיח זצוק"ל, שכאשר צדיקים מגינים על הדור, יש בזה שתי בחינות. האחד, כמו שאמרנו שלדור אין זכות קיום מחמת העוונות שלהם, ובזמן שיש משקל כנגד של קדושה זה מגן אף על הרשעים, וזהו המשקל הרגיל של רוב זכויות כנגד העבירות, שמכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות.

והיסוד הנוסף שיש בדבר, שכאשר הקב"ה רואה כי מלאה הארץ חמס מפניהם וקץ כל בשר בא לפני, והקב"ה רוצה לכלות אותם, אבל אם יש אדם כפינחס בן אלעזר, שמוסר נפשו ונלחם כנגד הטומאה, אז זה מצב של "השיב את חמתי מעל בני ישראל". כי באמת לולא הוא, היה ח"ו "ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי". אבל כשבא אחד והראה שאפשר להילחם בזה, בזה הציל את

המשך בעמ' 8 <

כתוב בפרשת נח: "ויחל נח איש האדמה ויטע כרם". אומר רש"י "ויחל נח חולין היה". דהיינו זה שהיה כאן ביקורת על נח, אע"פ שהיה צדיק תמים, אך גם על צדיקים יש ביקורת בתורה. מרן המשגיח זצוק"ל הסביר את זה, שההגדרה "איש האדמה" הוא כעין טענה, וכי זה מה שיש בחיים להיות "איש האדמה"? לעומת זאת משה רבינו השבח שלו הוא "איש האלוקים". ויש בזה כמין ביקורת מסויימת על נח, שכביכול הראש שלו היה שהעריך את עבודת אדמה.

בזה מתבטא ה"עבודה זרה" של כל הדורות ושל דורנו בפרט, שהאנשים שהערך העיקרי שלהם והדבר החשוב מבחינתם, הוא פיתוח המדינה, הכלכלה המדע המוזיקה האומנות, ומי שמצליח בזה אותו צריך להעריך. על כל אלו התבטא רבינו המשגיח זצ"ל במין כזה לעג "איש האדמה" - אה.. זה מה שאתה.

בפרשה הקודמת כתוב: "ויהי הבל רועה צאן וקין היה עובד אדמה, וישע ד' אל הבל ואל מנחתו ואל קין לא שעה". כידוע, "ויהי" הוא לשון צער, "היה" זה לשון שמחה. שניהם התעסקו לפרנסתם, השאלה איך הוא מתייחס לזה. על הבל נאמר לשון צער, 'ויהי' שלצערו היה מוכרח להתעסק בפרנסה, אם הוא היה יכול היה מעדיף להתעסק בעניינים קדושים, אבל לצערו היה צריך להתעסק בזה. וקין 'היה' עובד אדמה, הוא ראה בזה פיתוח העולם וכו' ועשה את זה בשמחה, כעין מה שראינו טענה כביכול אצל נח. ולכך "וישע ד' אל מנחת הבל" וכו', כי הכל אותה גישה, ואצל הבל היה כראוי.

מה אפשר לנו ללמוד מזה? כתוב במשנה באבות: "עשרה דורות מאדם עד נח, להודיעך שכל הדורות היו מכעיסים לפניו עד שבא המבול, עשרה דורות מנח עד אברהם שכל הדורות היו מכעיסין ובאים לפניו עד שבא אברהם ונטל שכר כולם", דהיינו שאברהם אבינו כיפר על כולם. ולכאורה יש להקשות מהו "נטל שכר כולם", היה צריך להיות כתוב עד שבא אברהם אבינו וכיפר עליהן? ועוד מדוע בעשרה דורות שמאדם עד נח, לא מצאנו שנח נטל שכר כולם?

אומר הבית הלוי, בנח כתוב "נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלוקים התהלך נח", מבאר רש"י שהיה צריך סעד לתומכו שלא יכול לבד, אלא היה צריך סעד לתומכו. אומר הבית הלוי שנח היה אכן צדיק תמים, וכמו שכתוב "כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה", אבל עיקר היצר הרע של ה"עשרה דורות הראשונים" שמאדם עד נח, היה בדעות וערכים, מה צריך להעריך ולמה צריך לעבוד, כמו היום... ונח לא היה בדרגה שיכול להתמודד עם הפיתויים והאידיאולוגיה של העשרה דורות הללו, שהיו סבורים, שהם נוהגים לפי הצדק המוחלט, וכולם נהרו אחריהם, [אני לא אומר דברים כאלה את זה הבית הלוי אומר כך], כי הכל היה בצורה מתוחכמת, להראות שזה היושר וזה האמת, לכך כתוב "את האלוקים התהלך נח" שהיה צריך לתומכו, והיינו שזה שהוא היה צדיק זה היה מבחירתו הוא, אך לעמוד לבד מול כל הפיתויים לא היה בכוחו וע"ז הקב"ה הגן עליו שלא יתפתה, וזהו הסעד לתומכו. ולכן לא נטל שכר כולם.

אבל אברהם אבינו הוא היה יכול להתמודד עם כל העבודות זרות שבעולם. היו עשרה דורות, כל דור המציא משהו אחר, כמו שבדורות האחרונים כל דור יש עבודה זרה אחרת: הקומוניזם, הסוציאליזם, ההשכלה, הציונות, הלאומיות, כל דור והעבודה זרה שמתבלטת בו, כך היה אף אז. כתוב בגמרא שאברהם אבינו למד מסכת ע"ז שהיו בה ארבע מאות פרקים, בכל פרק יש כמה סעיפים או משניות שהם

הדור.

צריך לדעת שהיום העולם מלא עבודות זרות, ואילו עבודת ד' בטהרתה מאוסה בעיניהם, וכמו שכתוב "ראי חטא ימאסו", ילעגו על אלו שיושבים בכולל, ולדוגמא נתאר לעצמנו, אדם שהולך למות וחצי כבר בעולם אחר, ובא לבקר אותו הנכד שלומד בכולל, והוא מתרגז עליו, הרי החולה הזה אין לו שום דבר, הוא רתוק למיטה כבר כמה שנים, ומדוע הוא מתרגז, מה איכפת לו שהוא לומד בכולל, אלא יש לו ע"ז שהוא מעריך, ולדעתו מי שהוא בן אדם צריך לעבוד את העולם הזה, שיהיה "איש האדמה", שיהיה "ויטע כרם", כמו שהעולם מעריך, וכשהוא רואה אדם שלומד בכולל הוא שונא את זה.

ועשרה דורות, בין אלו ובין אלו היו כולם עבודה זרה, רק צורות אחרות. הקב"ה יעזור לנו שנדע להבין את הפרשיות הללו ולהבין איזה הבל הם, כל הע"ז שיש בעולם.

כולם. החטא היה של יחיד, והיו הרי צדיקים שבכו, כדכתיב "והמה בוכים פתח אוהל מועד", אבל זה לא הספיק בזמן החרון אף, ורק המעשה הקנאות של פינחס, הוא שהשיב את החימה והציל את בני ישראל מכליון.

והגדר בזה אמר המשגיח זצוק"ל, כי אם יש אחד שיודע להילחם בכל אלו, אז כביכול הקב"ה ממתין אולי הוא יצליח לשנות את זה, וניתנה לפינחס האפשרות אולי הוא יצליח. וכן היה אצל אברהם אבינו, בשונה מנח.

נח אמנם בנה תיבה מאה ועשרים שנה ועמד כנגד כל המלעיגים, אבל לא נלחם אתם ולא הפך אותם. אך אברהם אבינו נלחם, ולמד את השקר שבזה, והלך מעיר לעיר כדי להוכיח את השקר, ולכן כאשר הקב"ה ראה שהוא נלחם בזה נתן לו את האפשרות, אולי יצליח להפוך את הקערה על פיה, ולא יצטרך לאבד את כולם. ולפי זה ה"נטל שכר כולם", הוא מה שהתגבר על כל היצה"ר, ובזכות המלחמה הציל את

← משכנותיך →

דברי ברכה מרבינו מרן הגאב"ד שליט"א

במעמד מסיבת הומש בתלמוד תורה עטה"ק בעיה"ק צפת תובב"א

אם יש השפעה שלילית - אי אפשר להמשיך!

בחדרים ובבתי הספר לבנות, במטרה להכניס כל מיני דברים שליליים. הם חושבים, שזה לא נורא. אז יהיה עירוב קצת, הרי אני במשפחתי מחנך לתורה ויראת שמים, כל המשפחה מבוססת. אבל אני שואל את אותו אדם, האם המשפחה שלך יותר גדולים מאברהם אבינו? ומה אתה חושב, הלא גם אצל אברהם אבינו היה ילד במשפחה, ופחדו ממשוהו של השפעה קטנה שתבוא ממנו, ובגלל הדבר הזה היו צריכים לעשות מעשה ולגרש את הגר. אנחנו לא יכולים לגרש את הגר, אז אנחנו צריכים בעצמינו לברוח. את הלקח זה, רצו חז"ל שנלמד ביום הקדוש הזה.

כמה זה חשוב ללמוד מאברהם אבינו ושרה! כתוב 'הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם', וקבעו חז"ל שאת זה יקראו ביום הכי נורא בראש השנה, ביום הראשון. כמה צריך לחנך לשמור את החינוך, שח"ו אותם זדים ומלשינים, הרשעים, שעושים תוכניות בכל האמצעים שהם יכולים, לעקור את

עם ישראל מתורה ומצוות ח"ו - לא יצליחו.

כמה קשה להחזיק מקום בלי תקציבים מהשלטונות. יש צורך לצאת לחו"ל ולעזוב את המשפחה. כמה הרה"ג המנהל משקיע פה, עוזב את המשפחה ונוסע לשבועות שלימים אף לחו"ל, ואנו רואים איך שהוא מנהל את החיידר הזה בטוב טעם וביושר וביראת שמים ובחכמה.

יעזור ד' שעוד יצטרפו ל"חיידר" הזה מאות בנים, ובמקביל יתפתחו גם הבית ספר וגנים טובים לבנות, שיהיה ברוח אברהם אבינו ושרה אמנו, וכל זה מכח האר"י והבית יוסף וכל הרושם שיש פה, ונזכה להרמת קרן התורה, אשר זה הבסיס וזה היסוד במהרה בימינו אמן.

כדאי היה לנסוע את כל הדרך הארוכה בכדי להגיע למקום הזה, עיר הקודש צפת, העיר שבה חיו גדולי פוסקי ההלכה, כמו הבית יוסף, וכל הקדמונים שהיו פה בצפת, האר"י הקדוש, כל המקובלים - צריך להחזיר עטרה ליושנה לעיר הקודש הזו,

החיידר הזה כולו טהרה וקדושה. כמו שאמרו כשהתחילו חומש ויקרא 'באו טהורים ויתעסקו בטהורים', קדושה בקדושה - כמה זה מרגש להיות במקום כזה.

בעז"ה, בטח כל התלמידים יתפתחו פה כל אחד לפי גילו, לתלמידי חכמים ויהיה מהם נחת להורים לסבים, והעיקר שלהקב"ה יהיה נחת מכולם.

בפרשת השבוע האחרון כתוב על עקידת יצחק, ולפני כן יש את הפרשה של הגר וישמעאל. בראש השנה קוראים את שתי הפרשיות האלו, וביום הראשון קוראים את שליחת הגר וישמעאל, ומדוע? אמנם שרה נפקדה בראש השנה, אך לענין זה, היה די בקריאת עשרה

פסוקים, ומדוע נצרכה כל האריכות, ובעל כרחך, שחשוב בראש השנה, להבין ולדעת פרשה זו של הגר וישמעאל, והביאור בזה שצריך לדעת שהניסיון של שילוח הגר וישמעאל, היה ניסיון קשה מאד. זה היה ניסיון לאברהם ולשרה אמנו, 'הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם', איך שרה עמדה בניסיון הזה, לגרש את הגר, ואיש לא יעץ לה זאת, אלא הכל מעצמה, והענין בזה, היא ראתה שיש השפעה של ישמעאל על יצחק! אם יש השפעה שלילית על הילד, אי אפשר להמשיך בשום אופן, צריך לגרש את כל הגורמים לזה. זו כבר סכנה, אפילו שמדובר בבית של אברהם אבינו.

יש את אלו שכאשר אומרים להם שיש פיקוח ממשרד החינוך

לקראת מגבית מנורה שבדרום

כזה מקום שיש בו גרעין חזק, שמבין מה קורה, בזמן שכולם סותמים את העיניים והאוזניים, לא שומעים ולא רואים כאילו אין כלום, שום דבר, כידוע, גם בחזית החינוך וגם בחזית הגיוס, כמה חשוב המבצע הזה של המגבית הגדולה, ליצור קרן קיימת להחזיק את הכל עם כל המסירות נפש. נלמד משרה אמנו - הביטו אל שרה תחוללכם, כמה צריך למסור נפש, המסירות נפש זה לא בשביל כסף, זה בשביל חינוך."

"צריך לפתח גם בהזדמנות זו את כל הקהילה פה שיהיה להם גם בתי כנסת שלהם מקומות חינוך משלהם, כוללים ששם יתחנכו וילמדו תורה כמו האמת של המבינים, כמו שחינך אותנו מרן ר' שמואל בדרך של גדולי ישראל החזו"א הבריסקער רוב הסטייפלער הרב שך הרב אלישיב, גדולי ישראל בכל הדורות הקודמים, צריך להתאמץ בכל השטחים הן בבנים והן בבנות, והן בבתי כנסת, ועתה כשמדובר על החינוך שזה הדבר הכי חמור כמו שראינו בפרשת השבוע". "הקב"ה יעזור כ"א יתרום ויקבץ כפי יכולתו, וברור שהקב"ה יעזור שיהיה הצלחה מן שמיא וסייעתא דשמיא, שיקום פה חיידר גדול לתורה וירא"ש בתי ספר לבנות שיחנכו בחינוך של שרה אמנו, תורה וחינוך וקדושה, והשקפה נכונה מכל הבחינות, וד' יהיה בעזרכם שהמבצע הזה יצליח וזה ישמש אור לכל האיזור הזה ואף לכל הארץ בעזה"י."

כינוס מרומם נערך השבוע בדרום ארה"ק, לחיזוק מוסדות היראים עטה"ק בדרום הארץ, בנייהולו של הרה"ג ר' בצלאל המבורגר שליט"א. בקשב רב האזינו המתכנסים לדברי רבינו שליט"א, ומפאת קוצר היריעה אמרנו להביא בזה קטעים נבחרים מדבריו.

בפתיחת משאו אמר רבינו שליט"א: "זה מאד מרגש להיות פה, לראות שבקצווי ארץ בדרום, יש עדין כאלו שהם מהמבינים בעם והתעוררו לנקוט בצעדים הנצרכים, הקב"ה יעזור שהקהילה הזו תתפשט ותתרחב בתוך החושך הגדול שיש היום, שיהיה אור גדול."

בהמשך הרחיב רבינו ואמר: "כמה חשוב להיזהר מהשפעות זרות", "כמה זה נוגע לזמנינו שהחילוניים הכופרים לוטשים ציפורניהם בחומת הקדושה, בכל מיני הוראות, ומפקחים ומפקחות לבנים ולבנות, הכל במטרה להכניס רעיונות זרים לדברים הכי קדושים, לחגי ישראל... עוד מעט חנוכה, הכל הם הופכים לדברים של 'טבע' רח"ל, בחנוכה ילמדו מה זה שמן וכדו', אין רבונו של עולם, אסור לדבר על בריאת העולם, מכניסים ומחדירים ארס לגיל הצעיר, זה לא מורגש, חושבים שכשנמצאים בבית טוב הכל בסדר, יצחק אבינו גם היה בבית טוב, לא אבל יש השפעה... פחד פחדים."

את דבריו סיים רבינו שליט"א: "כמו שפתחתי הרי זה פלא פלאים,

"יישר כה ששיברת!"

משה רבינו שבר את הלוחות כשראה את העגל, זה לא היה חדש בשבילו, הקב"ה כבר אמר לו כשהיה למעלה עוד, ושלח אותו רד כי שחת עמך וגו', מדוע המתין מלשבור, הביאור בזה שהוא חשב שזה משהו קטן שכשהוא ירד הוא יסדר את זה, זה משהו חולף, אך כשירד וראה שיש שמחה עצומה, או אז הוא הבין שזה ריקבון פנימי עמוק אם הם כ"כ שמחים בזה, זה לא דבר תאווני חולף, וכשראה כך שבר את הלוחות, וזה ההספד הכי גדול שהיה עליו, המורא הגדול.

אלא הביאור בזה שראה שהלב שלהם נוטה לע"ז והם יעשו פשרות מעט שיתוף, אמר משה רבינו אם יש לכם בראש מעט עגל זה שובר את כל התורה אין תורה, התורה מתחילה בפסוק הראשון בראשית ברא אלוקים וגו' - אמונה, ומסיימת בפסוק האחרון - בלי פשרות. וזהו הטעם ששבר את הלוחות כי אם יש

פשרות זה כבר לא התורה.

הרב שך הוא גם שבר את הלוחות, הרי כל היהדות החרדית היתה מאגודת סביב אגודת ישראל בכל השטחים, עשו חמש פעמים כנסייה גדולה, היא היתה מאוחדת בא הרב שך שבר את זה, אני פורש אין את זה, אני עושה משהו אחר 'דגל התורה', זה נקרא לשבור את הלוחות זה אותה עוצמה, מה קרה - הוא ראה השפעה זרה, חב"ד עם ההשפעות שלהם שהם מפארים את הצבא את המדינה את החילוניים, והרבי נותן הוראות בסגנון הזה, וכולם שותקים לאף אחד לא איכפת, זה הסיבה, אני דיברתי עם הרב שך, זה הסיבה לזה.

במלאות ח"י שנים להסתלקותו של רבינו הגדול מרן האבי עזרי זיע"א, התכנסו ציבור בני התורה כמסורת השנתית לעצרת מספד והתעוררות בבית המדרש "תלמידי ישיבת פוניבז' - צעירים", נשאו דברים רבינו מרן הגאב"ד שליט"א, ורבינו מרן ראש הישיבה הגרב"ש הכהן דויטש שליט"א.

מאחר ודברי רבותינו שליט"א כבר התפרסמו במוסף "לקראת שבת", אמרנו להביא בזאת קטעים נבחרים מדברי רבינו שליט"א:

"**כתוב** אצל משה רבינו וַיִּבְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יָמָי כִּי כָּכָא אֶבְל מֹשֶׁה וְלֹאח"מ מספידה התורה וְלֹא-קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יִדְעוּ ד' פְּנִימִים אֶל-פְּנִימִים וְהַשֵּׁי אֵל הַהִסְפָּד בְּסִיוֹם הַתּוֹרָה הוּא וְלֹכֵל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלֹכֵל הַמוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינָי כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְזֶהוּ חֲתִימַת הַתּוֹרָה הַהִסְפָּד עַל מֹשֶׁה רַבִּינוּ עַל הַיָּד הַחֲזָקָה שֶׁהוּא עֹשֶׂה לְעֵינָי כָּל יִשְׂרָאֵל."

איזה דבר נורא הוא עשה לעיני כל ישראל? אם היו שואלים אותי הייתי אומר בקיעת הארץ בזמן קורח שהוא עשה לעיני כל ישראל אולי קריעת ים סוף אולי מתן תורה היה עוד דברים. אבל אומר רש"י הדבר הנורא שהוא עשה המאורע שהתורה חותמת הוא שבירת הלוחות. לשבור את הלוחות שהוא נכתב בכתב אלוקים, הלוחות האלו נבראו בערב שבת בין השמשות של בריאת העולם, כך כתוב במסכת אבות פרק חמישי, מכתב אלוקים זה דומה לביהמ"ק, ומשה רבינו שבר את זה כיצד ניתן להבין את זה.